

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie A. T.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 31 stycznia 2024 r.
z urzędu
kwestii sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej
na podstawie 105 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprostować oczywistą omyłkę pisarską w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2023 r. o sygn. akt IV KK 472/23 na stronie 6. w liniach 20-23 poprzez zastąpienie fragmentu: "*a przy tym uwzględniając treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt SK 78/21, Sąd Najwyższy na podstawie § 11 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800)*" sformułowaniem Sąd Najwyższy na podstawie art. 17 ust. 3 pkt 1" oraz zastąpienie na s. 6 w linii 27. kwoty "885,60 zł" kwotą "442,80 zł".

UZASADNIENIE

W piśmie obrońcy skazanego z dnia 17 stycznia 2024 r. wniesiono o sprostowanie omyłki rachunkowej zawartej w pkt 3. Sentencji postanowienia z dnia 6 grudnia 2023 r. poprzez wskazanie kwoty 885,60 zł zamiast kwoty 442,80 zł.

Wniosek ten nie zasługiwał na uwzględnienie, lecz ujawnił omyłkę tego postanowienia, którą Sąd Najwyższy postanowił sprostować z urzędu.

W uzasadnieniu wymienionego w sentencji postanowienia, na stronie 6. W liniach 20-23 błędnie umieszczono frazę „a przy tym uwzględniając treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r. sygn. akt 78/21, Sąd Najwyższy na podstawie § 11 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800)”, ponieważ obrońca w złożonej kasacji wnosił o przyznanie na jego rzecz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, nie wskazując ani wysokości żądanego wynagrodzenia, ani jego podstawy prawnej czy stosownego uzasadnienia. W tej sytuacji uznać należało, że wniosek dotyczył wynagrodzenia obrońcy z urzędu według norm przepisanych, a zatem w wysokości stawki podstawowej przewidzianej w obowiązującym adwokatów z urzędu rozporządzeniu. Kwota zawarta w sentencji postanowienia jest zatem prawidłowa, a jedynie w uzasadnieniu postanowienia znalazł się przypadkowo fragment nie dotyczący przedmiotowej sprawy, który wprowadził obrońcę w błąd co do zasadności wyższej kwoty należnego wynagrodzenia.

Wobec tego ww. wadliwy fragment uzasadnienia należało zastąpić prawidłowym tj. „Sąd Najwyższy na podstawie art. 17 ust. 3 pkt 1”, który koresponduje z dalszą częścią uzasadnienia „oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 j.t.)”, tworząc razem prawidłową podstawę prawną rozstrzygnięcia o wynagrodzeniu obrońcy. Jednocześnie w przedostatnim zdaniu uzasadnienia omyłkowo wpisano kwotę 885,60 zł należało zastąpić właściwą kwotą 442,80 zł.

Zaistniałe oczywiste omyłki pisarskie należało sprostować w trybie art. 105 §

[PGW]

[ał]